

ma životu, ostavio trajno svjedočanstvo svoje osjećajne, čovjekoljubive, domovinske i pjesničke duše. Njegova poezija odiše intimnom toplinom, prozračnom ljepotom i religioznom smirenošću.

Njegov prijatelj i poštovalac — naš suradnik — hrvatski književnik Ivo Balentović dostavio nam je dvije Salihove dosada neobjavljene pjesme koje ovdje objavljujemo.

DVIJE PJESME

Salih Alić

MOLITVA ZA ŽENU

Bože moj, usliši moju skromnu molbu,
u ovome kasnom ponoćnome dobu.

Ugasi na njenom srcu boli teške
i čelom razbistri sitne, brižne mreške.

Podaj joj sve blago zlata u životu
i u čiste duše vedrine ljepotu.

Nek joj osmijeh blagi Tobom dane sreće
proplamsa ko ljubav ptice u proljeće.

Usliši, o Bože, molbu mi iz grudi,
pa i njene grijehe meni grešnom sudi.

TIN UJEVIĆ

(*Procul ateistis*)

**»...Jer su rijetki trenuci, kada se Bog javlja,
a On ulazi ne najavljujući posjetu po slugama
i ne kucajući na vrata.«**

(*Skalpel kaosa*, str. 100)

»Gospodo«, — on reče — »samo jedan upit:
Može li se Božja bit istine ubiti? ...«

I ko Cyklop snažan, golem znalac Muza,
ne pokleknu ni pred samim ključem uza.

Kao svetac patnje tu je dao znati,
da istina i riječ još u strahu pati.

I da jak, ko čovjek s oružjem u boju,
ne poražen nosi uma liru svoju ...

— »Jer, gospodo, svuda sred svjetla i mraka,
blista nam pred vidom Boga vječna zraka...«